

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.5. Chrodielæ Seditio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. Abbatissa vitam cum morte commu-
 A. C. 590. vit, eique Leubovera successit.

§. V.

Chrodielæ Seditio.

In hanc Abbatissam violenta Seditio commota est. Chrodielæ Chereberti Regis filia a multis aliis Monialibus exegit, ut juramento se obstringerent, quod Leuboveram plurimum criminum accusare vellent, ut illa e Monasterio expulsa se Abbatissam eligerent. Tum Basilidis Propinqua sua Chilperici Regis Filia Factionis societatem pertracta, e Monasterio cum quadraginta aut pluribus Sororibus exiit, dicens: *Vado ad Regem Propinquos meos, ut probrum, quod patimur cogimur, resciant; non enim tanquam Filia Regum, sed tanquam femina e vilissimis mancipiis natæ habemur.* Meroveo Episcopo frustra saniora suadente contumaces effractis postium seris e Monasterio erumpunt. Id factum exiit Februario anno 589. cum esset tempestas lurida, & imber maximus, qui vias obstruxerat. Ibant tamen Sorores rebelles pedibus sine ullius equi auxilio, & nemo erat, qui proficiscentibus annonam præbere vellet.

Greg. X.
c. 16.

Prima die Martii consumptis viribus & tanto labore prope exanimatæ Turonem perveniunt, ubi Chrodielæ Gregorium

rium in hunc modum allocuta legitur : *Sæculum VI.*

Supplicem me habes, Episcopo Sancte! ut A.C. 590.

has Virgines, quas Abbatissa Pictaviensis pessime habuit, interim recipere & alere velis, dum ad Reges Cognatos nostros proficiscor, ut edoceam, quanta ferre contacte fuerimus. Gregorius respondit: Si Abbatissa erravit, & contra Regulæ præcepta egit, eamus ad Fratrem nostrum Meroveum, ut errantem corrigamus, & vos Monasterio vestro reducta pace reddamus, ne ea, quæ S. Radegundis jejuniis, precibus & eleemosynis collegit, indigno modo dissipentur. Non ita fiet, inquit Chrodiolda, sed ad Reges ibimus. Rursum Gregorius: Cur me suggerentem meliora audire non vultis? Timeo, ne Episcopi secundum Epistolam, quam ad S. Radegundem, cum Monasterium fundaretur, dederunt, communi consensu vos excommunicent. Tumque illam Epistolam eis prælegit. Erat hæc Epistola secun- *Sup. Lib.*
di Concilii Turonensis anno 566. cele- *XXXIV. §. 28*
brati.

Chrodiolda a proposito adeundi Reges Propinquos suos dimoveri non potuit; querelas etiam afferebat contra Episcopum Pictaviensem, dicens, ipsius culpa hanc tempestatem fuisse commotam. Gregorius, cum exploratam haberet fœminarum pertinaciam, ait: *Quod* *Greg. IX.*
rationi consentaneum est, audire respui- *c. 40.*
tis,

Sæculum VI. *tis, nulla excusatione digna. Saltem*
A. C. 590. *expectate, dum hyems transierit, tum*
aère temperato, quocunque lubuerit, ibi
tis. Huic tandem consilio acquieverunt.
 Sequentæ æstate Chrodielta cæteris So-
 roribus cum Basilia Turone relictis ad
 Regem Guntramum se contulit; is be-
 nigne exceptam datis munusculis recrea-
 vit, iussitque convocari conventum E-
 piscoporum, qui de diffidio harum Mo-
 nialium & Abbatissæ earum cognosce-
 rent. Chrodielta interim Turonem re-
 diit Episcoporum adventum expectato-
 ra. Ecce vero! illa absente non nulla
 Sanctimonialium fugitivarum viris in-
 diantibus faciles matrimonium inierant.
 Episcopis non advenientibus Chrodielta
 cæteræque Sorores conjuratæ Pictavi-
 revertuntur, ubi, collecta furum, latro-
 num, juvenum libidinosorum, virorum
 que sceleri assuetorum manu, occupant
 S. Hilarii Ecclesiam castrorum more mu-
 niunt, dicentes: *Regiæ Principes sumus*
nec ante ad Monasterium redibimus
quam Abbatissa inde ejecta fuerit. Tum
 tandem ex Regum mandato Gundegis-
 lus Archiepiscopus Burdegalensis Pro-
 vinciæ illius Metropolitæ cum duobus
 ex suis Suffraganeis Nicasio Inculismen-
 si & Saffario Petrocoriensi Pictavi-
 venit, ubi advocato etiam Meroveo Pi-
 ctaviensi S. Hilarii Ecclesiam ingressus

Chrodielta
rebellis.

c. 41.

est. Igitur hi quatuor Episcopi foemi- Sæculum VI.
A. C. 590.
nas exhortari, ut ad Monasterium redi-
rent, ibi enim causam illarum discuti &
examinari oportere; cum autem Mu-
lierculæ intolerabili contumacia relucta-
rentur, iisdem secundum Epistolam Con-
cilii Turonensis excommunicationem
denunciarunt. At seditiosorum cohortes,
a Sanctimonialibus conductæ, cum
fustibus S. Hilarii Ecclesiam intrant, E-
piscopos tanta violentia cædunt, ut in
terram afflictis vix surgendi vires fue-
rint, Diaconos aliosque Clericos vulne-
rant, & non nullos eorum occidunt.
Itaque Episcopi cum suis tanta audacia
consternati, & nec hiscere ausi, quisque
ad sua, fugam præcipitant.

His egregie gestis, Chrodielda viros
constituit, qui fundis ad Monasterium
pertinentibus præessent; famuli, ut fa-
cerent imperata, verberibus compulsi,
ipsa etiam minari audita est, se, ubi Mo-
nasterium expugnasset, imperaturam, ut
Abbatissa ex muris in plateam viva de-
jiceretur.

His compertis Rex Childebertus,
missis ad Maconem Civitatis Pictavien- Foeminae ve-
bellantes.
sis Comitem mandatis, jussit, ut foemi-
narum temeritatem reprimeret, & Ar-
chiepiscopus Gundegisilus tam suo no-
mine quam illorum Episcoporum, qui
secum Pictavii fuerant, ad decem Epis-

Sæculum VI. copos apud Guntramum Regem congregatos, quorum primi tres erant Etherius Lugdunensis, Syagrius Augustodunensis & Annacarius Antiffiodorensis, scriptis ut de Excommunicationis sententia adversus Moniales refractarias pronuntiata certiores faceret. Decem illi Episcopi dato Responso dicebant, ea, qua Confratres sui fecissent, sibi probari, donec Synodus, cui dies prima Nov. praestituta erat, celebraretur, in qua de remediis, ad tollenda hæc mala deliberaretur. Interim hortabantur, ut promissellis & a via salutis aberrantibus foeminae ferventer ad Deum orarent. Abbatissa autem ad Episcopos vicinos exempla Testamenti a S. Radegunde conditi transmissit.

6. 43.

Exinde Meroveus Episcopus Picaviensis, querelis Monialium rebellium commotus, misit Porcarium S. Hilarii Abbatem ad Gundegisilum Episcopum Burdegalensem & ejusdem Episcopos Provinciales, suo nomine rogaturum, ut Excommunicationem tollerent, & foeminae ad dicendam Causam admitti possent; sed nihil obtinuit. Rursus Presbyter aliquis a Childeberto Rege missus idem frustra petiit. Hyemis rigor Moniales rebelles compulit, ut in diversa abirent. Aliquæ ad propinquos suos se receperunt, aliæ in privatas domos suas

suas, & aliæ ad Monasteria, in quibus ^{Sæculum VI.}
 prius fuerant. Pauca cum Chrodielta ^{A. C. 590.}
 & Basilia remansere, & ipsæ inter se a-
 nimis divisæ; quippe Chrodielta domi-
 nari cupiebat, Basilia vero, æque ac illa
 Regibus orta, ei obedire detestabat.

§. VI.

Vis contra Abbatissam adhibita.

Anno sequente 590. nunquam non sce- ^{Greg. X. c. 15}
 leratorum hominum turmis stipata
 Chrodielta jussit, ut noctu in Monaste-
 rium S. Crucis aditum vi sibi pateface-
 rent, & Leuboveram Abbatissam rape-
 rent. Illa appropinquantium strepitu
 excitata, cum podagra impediretur, ne
 incedere posset, se in Ecclesiam ante
 Sanctæ Crucis arculam deferri præcepit.
 Prædones cum face & armis ingressi, in
 omnibus angulis quæsitam tandem re-
 periunt; cumque unus jacentem gladio
 transverberare pararet, a socio confos-
 sus subito collapsus est. Interim Prio-
 rissa sororibus aliis auxilium præbenti-
 bus facem extinxit, & Abbatissam de-
 tracto ex Altari velo contextit. Igitur
 in tenebris Sicarii loco Abbatissæ Prio-
 rissam corripunt, & ad S. Hilarium de-
 ferre cœperunt; verum, cum illucesce-
 ret, videntes se errasse, trepidam ad suum
 Monasterium dimittunt. Ipsi quoque
 illo redeunt, & comprehensam Abbatis-
 fam